

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
לשולחן השבת

"ה' יתברך ישלים ככל הדרוש"

הרב יוסי גרונר



כאשר נשלחנו, אשתי מריאשי ואני, בתור שלוחי הרבי לשרלוט, צפון קרוליינה, ייסדנו במקום גן ילדים. הגן הצליח מאוד והביקוש הלך וגדל, עד שתוך חמש שנים הרישום היה מעבר ליכולת הקיבול שלנו, והבנו שעלינו למצוא מיקום חלופי.

בשעתו - היה זה בתחילת שנת תשמ"ו (1985) - בנתה הקהילה היהודית המקומית קמפוס ענק שנקרא "פארק שלום", ובתוך האתר הזה עמד מבנה ישן שהתאים לצרכים שלנו ורצינו להשתמש בו עבור הגן שלנו. אולם, נאמר לנו שלא נוכל להשתמש במבנה.

ניסינו כל כיוון אפשרי, אך בכל פעם התשובה הייתה: "זה לא יתאפשר".

כך נמשך המצב כמעט עד לרגע האחרון. נותרו שבועיים בלבד עד למועד תחילת הלימודים בגן, ועדיין לא היה לנו מקום עבור הילדים.

לבסוף, התיישבה אשתי - שניהלה את גן הילדים - וכתבה לרבי. היא סיפרה שיש לה קבוצת תלמידים, אך אין לה היכן ללמד אותם. היא אמרה שהיא אינה יודעת כיצד להתמודד עם המצב שנוצר - מה לומר להורים, ומה צפוי לקרות מבחינת החינוך של אותם ילדים - והיא מבקשת את עצתו ואת ברכתו של הרבי.

היה זה עוד לפני עידן השימוש הנרחב

בפקסים, ואת המכתב שלחנו בדואר ביום חמישי. ביום שני התקשר לביתנו אבי, הרב לייבל גרונר, ששימש אז מזכירו של הרבי. כאשר אשתי ענתה לטלפון, הוא ביקש ממנה שתיקח עיפרון ותרשום את תשובת הרבי למכתבה. המענה היה: "וה' יתברך ישלים ככל הדרוש, ותבשרי טוב תמיד כל הימים", ובסוף הוסיף הרבי את המילים, "אזכיר על הציון", כלומר, שיזכיר את העניין לברכה כאשר יפקוד את קברו של חמיו, אדמו"ר הרי"צ.

שמחנו מאוד ומיד התחלנו להתקשר לכל ההורים ולהודיע להם, "מזל טוב! יש לנו מקום". הם כמוכן שאלו, "איפה?", ואנחנו ענינו, "עדיין

«

שהיא ובעלה טרם התברכו בילדים, והם חוששים לפנות אל הרבי מאחר שאינם חסידים, אך המקרה הזה עודד אותם לפנות אל הרבי.

במהלך חול המועד פסח של אותה שנה הם נסעו לניו יורק. לאחר תפילת שחרית, ניגש בעלה אל הרבי בדרכו מבית הכנסת לחדרו, ואמר לו שהוא ואשתו זקוקים לברכה לילדים. הרבי ענה שאם הם יתחילו לשמור על דיני טהרת המשפחה - ה' יברך אותם בילד.

כך הם עשו. הם החלו להקפיד על שמירת דיני טהרת המשפחה, וכעבור שנה נולד להם תינוק.

כך הוביל סוף טוב אחד לסוף טוב נוסף. לא פעם נתקלנו בתגובות שרשרת דומות שהתחוללו בעקבות דברים שהרבי עשה או אמר.

אשתי ואני חשנו זכות גדולה על המעורבות הרציפה של הרבי בעבודתנו, וידענו שתמיד נוכל לסמוך על כך.

הרב יוסי ומריאשי גרונר משמשים כשלוחי הרבי לשרלוט, צפון קרוליינה, משנת תש"מ (1980). הרב יוסי הוא בנו של הרב לייבל גרונר, ששימש כמזכירו של הרבי במשך ארבעים וארבע שנים. הוא רואיין בחודש סיון תשע"ג (2013).

מוחפס ומופץ באה"ק ע"י צעירי אגודת חב"ד / המרכז לעזרי שלוחות ט"ל 1777-373-03

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויובד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשל"ט (1978) — הרבי התפלל מעריב מוקדם מהרגיל בגלל ביקורת רפואית שגרתית שנקבעה מראש. אחרי שיצאו הרופאים מחדרו יצא הרבי לקידוש לבנה. מאחר שהשעה כבר הייתה אחרי התחלת סדר הלימוד, הורה הרבי שתלמידי הישיבה לא יצאו באמצע הסדר להשתתף בקידוש הלבנה. " בכסלו

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

איננו יודעים, אבל ברור לנו שיהיה מקום. אם הרבי אמר ש'ה' יתברך ישלים ככל הדרוש' - יהיה מקום".

התקשרתי גם לאחד מתומכינו הגדולים - הסנטור מרשל ראוך - והוא המליץ לי לפנות שוב לקהילה היהודית בנוגע למבנה ב"פארק שלום". הוא הציע לומר להם שיש לנו מקום, אך אנחנו מבקשים לתת להם הזדמנות לסירוב אחרון. כך אכן עשיתי - התקשרתי לעורך הדין שהיה אחראי מטעם הקהילה היהודית, ואמרתי לו בדיוק כך.

תגובתו הייתה, "אתה יודע מה, הרב גרונר? חשבתי שוב על הדברים, ואני חושב שנוכל לתת לכם את המבנה עבור הגן. נצטרך לפנות אל חמישה ועדי מנהלים שונים כדי שיאשרו זאת, אבל נוכל לעשות זאת".

תוך חמישה ימים נתנו כל ועדי המנהלים את אישורם. שכרנו צוות עובדים והכנו את המבנה, וביום פתיחת הלימודים הגן היה מוכן - בדיוק כפי שהרבי הבטיח.

אך לסיפור יש המשך.

אחת המורות בגן, אישה ישראלית שלימדה את הילדים עברית - התקשרה אלינו לפני יום פתיחת הלימודים ואמרה, "אני כל כך שמחה שקיבלתם את המקום, אבל אני חייבת להבין - מניין אזרתם את האומץ להודיע שיש לכם מקום על סמך דברי הרבי בלבד?"

"אם הרבי אמר זאת", הסברנו, "ידענו שכך יהיה. הרבי נתן לנו הבטחה. הוא אמר ש'ה' ישלים ככל הדרוש - לכן ידענו שזה מה שיקרה. לא ידענו איך, אבל ידענו שזה יקרה".

כששמעה זאת, החלה לבכות. היא סיפרה

אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the
REBBE

בסיוע חברי

THE
JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד